

Wspomnienia

Profesor Maciej Krzymański

3 grudnia 2010 r. zmarł, po długiej i ciężkiej chorobie, prof. Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, wieloletni zastępca kierownika Kliniki Nefrologii prof. dr hab. med. Maciej Krzymański.

Profesor dr hab. med. Maciej Krzymański urodził się 9 sierpnia 1939 r. w Poznaniu. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości w 1956 r. studiował na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Poznaniu i w styczniu 1963 r. uzyskał dyplom lekarza medycyny.

Już w czasie odbywania stażu podyplomowego w II Klinice Chorób Wewnętrznych, kierowanej przez prof. Jana Roguskiego, wykazał zainteresowanie problematyką chorób nerek, a swoją rzetelnością oraz pracowitością zwrócił uwagę ówczesnego dr. Andrzeja Wojtczaka, pod którego kierunkiem rozpoczął pierwsze badania naukowe. Powołanie do służby wojskowej w charakterze lekarza jednostki w latach 1964–1966 nie przerwało kontaktu dr. Macieja Krzymańskiego z kliniką. W 1967 r. podjął pracę w Poradni Chorób Nerek przy klinice i 1 października 1967 r. został asystentem II Kliniki Chorób Wewnętrznych. W 1970 r. z kliniki tej wyodrębniła się Klinika Nefrologii i w niej dr Maciej Krzymański kontynuował działalność naukową pod kierunkiem prof. Andrzeja Wojtczaka, a następnie prof. Kazimierza Bączyka. Stopień naukowy doktora medycyny uzyskał w 1973 r. na podstawie rozprawy „Badania cewkowego wchłaniania sodu we wczesnych okresach przewlekłego odmiedniczkowego zapalenia nerek w różnych warunkach diurezy”. W 1978 r. dr Maciej Krzymański habilitował się, w 1980 r. uzyskał stanowisko docenta, w 1989 r. uzyskał tytuł profesora, a w 1996 r. został profesorem zwyczajnym Akademii Medycznej w Poznaniu. Szybki awans naukowy był nie tylko konsekwencją jego zdolności, ale również wielkiej pracowitości i wytrwałości w realizacji badań.

Równocześnie prof. Maciej Krzymański był zaangażowanym lekarzem, wybitnym nefrologiem klinicystą oraz doskonałym nauczycielem akademickim, który wyróżniał się opieką nad Kołem Naukowym oraz Studenckim Towarzystwem Naukowym na naszej uczelni.

Głównym kierunkiem zainteresowań badawczych prof. Macieja Krzymańskiego była patogeneza i klinika kłębuszkowych zapaleń nerek. W naukowych czasopismach krajowych i zagranicznych, publikował wiele pionierskich prac dotyczących procesów immunologicznych w pierwotnych kłębuszkowych zapaleniach nerek, roli biopsji nerek w diagnostyce zapaleń nerek i problemów terapii immunosupresyjnej. Ukoronowaniem osiągnięć prof. Krzymańskiego w tym kierunku działalności naukowej była redakcja (z prof. Bolesławem Rutkowskim) podręcznika „Kłębuszkowe zapalenie nerek – rozpoznanie i leczenie”. Redaktorzy następnej książki „Kłębuszkowe choroby nerek” prof. B. Rutkowski i prof. Marian Klinger zadedykowali ją Maciejowi Krzymańskiemu i swoim

nauczycielom. Profesor Krzymański był również autorem rozdziałów „Pierwotne kłębuszkowe zapalenia nerek” i „Wtórne kłębuszkowe zapalenia nerek” w podręczniku „Choroby wewnętrzne” pod redakcją prof. Andrzeja Wojtczaka. Kolejnymi kierunkami badawczymi prof. Macieja Krzymańskiego były zagadnienia ostrej niewydolności nerek, zespołu Alporta, dializoterapii otrzewnowej oraz problemy transplantacji nerek, ze szczególnym uwzględnieniem tolerancji immunologicznej aloprzeszczepów nerek i roli komórek dendrytycznych. Na podkreślenie zasługuje zaangażowanie prof. Macieja Krzymańskiego w zespole, który przeprowadził pierwsze przeszczepienia nerek wykonane w Poznaniu w 1986 r.

Profesor Maciej Krzymański odbył zagraniczne staże naukowe w Szwecji w latach 1973–1974 oraz trzykrotnie półroczne staże w Instytucie Immunologii Uniwersytetu Christiana Albrechta w Kilonii w latach 1988–1991. Był zapraszany do wygłoszenia wykładów w Würzburgu, Kilonii i Heidelbergu. Był członkiem Bufallo Collegium of Immunology, European Dialysis and Transplant Association, International Society of Nutrition and Metabolism In Renal Diseases. Aktywnie działał w Towarzystwie Internistów Polskich i Polskim Towarzystwie Nefrologicznym, w którym pełnił obowiązki prezesa zarządu oddziału poznańskiego w latach 1989–1992, a następnie członka Komisji Rewizyjnej. Był członkiem Komisji Nefrologicznej PAN od 1986 r. i sekretarzem, a następnie wiceprzewodniczącym Komisji Nauk Medycznych Oddziału PAN w Poznaniu. Pełnił obowiązki specjalisty wojewódzkiego w chorobach wewnętrznych w Koninie i konsultanta nefrologa w Pile. Był promotorem czterech rozpraw doktorskich i pracy magisterskiej.

Na szczególne wyróżnienie zasługuje praca prof. Macieja Krzymańskiego na rzecz Studenckiego Towarzystwa

Naukowego (STN). Poza pełnym poświęcenia kierowaniem Kołem Naukowym przy Klinice Nefrologii, prof. Krzymański od 1978 r. przez 10 lat był kuratorem STN i pełnomocnikiem rektora AM ds. STN. Organizował konferencje i obozy naukowe i przewodniczył jury na konferencjach naukowych STN. Za wyróżniające się osiągnięcia w tym obszarze swojej działalności otrzymał nagrodę ministra zdrowia w 1986 r. Profesor Krzymański prowadził również działalność charytatywną, był założycielem i pierwszym prezydentem Lions Club Poznań Concordia.

Został był wyróżniony Odznaką Honorową Miasta Poznania w 1978 r., Odznaką za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia w 1986 r. i Złotym Krzyżem Zasługi w 1988 r.

Mimo wieku obowiązków i pełnego zaangażowania w działalność naukową, dydaktyczną, leczniczą i organizacyjną, prof. Maciej Krzymański znajdował czas dla rodziny. Z żoną Maria (Lilką) i trzema uroczymi córeczkami spędzał każdą wolną chwilę, z wyjątkiem tych, w których poświęcał się swojemu hobby – myślistwu. Był człowiekiem życzliwym, otwartym, przyjacielskim i zawsze pogodnym. Przez wiele lat bliskiej współpracy z prof. Maciejem Krzymańskim w II Klinice Chorób Wewnętrznych i w Klinice Nefrologii mogłem w pełni docenić te wyjątkowe cechy Jego charakteru.

W 1996 r., po przejściu prof. Kazimierza Bączyka na emeryturę, prof. Maciej Krzymański był pewnym kandydatem do objęcia stanowiska kierownika Kliniki Nefrologii. Właśnie wtedy tragiczna choroba położyła kres wspaniale zapowiadającej się dalszej karierze naukowej. Mimo wysiłku lekarzy i pełnej poświęcenia pomocy rodziny, rehabilitacja nie przyniosła efektów i uniemożliwiła prof. Maciejowi Krzymańskiemu kontynuowanie pracy. Pozostanie jednak w naszej pamięci jako osoba wielce zasłużona dla polskiej nefrologii i macierzystej uczelni, która zdobyła wdzięczność licznych pacjentów, uczniów i przyjaciół.

PROF. STANISŁAW CZEKALSKI